

Naschoolse opvang Rooi Santu

Als ik het fris roze geveerde gebouw van Buurtcentrum Rooi Santu binnenstap, waarin de Naschoolse Opvang Rooi Santu gehuisvest is, zitten de kinderen aan tafels. Ze hebben net warm gegeten en alle lege borden zijn netjes opgestapeld, het gebruikte bestek in een grote bak. Er wordt opgeruimd en een meisje loopt naar de tafel en ruimt de laatste rijstkorrels op die er liggen. Het gebouw ligt in de wijk Rooi Santu, tegenover bakkerij De Zon.

TEKST EN FOTO'S SOLANGE HENDRIKSE

Juf Jackie

Juf Jackie is heel trots op de opvang waar ze al vijf jaar aan verbonden is en werkt elke dag met veel plezier. Stoute dingen gebeuren er elke dag, maar ze praat liever over de leuke dingen die ze meemaakt met de kinderen. Een van de onduidelijkste jongetjes, waar elke dag weer iets mee te beleven valt, ruimde op een goede dag ongeveer in z'n een beetje de hele klas op. Jackie: „We wisten niet wat we zagen.

Ondanks het stout zijn, heeft hij laten zien ook goede kanten te hebben. En dat geeft je plezier. Het is natuurlijk veel werk en ook veel praten, want je hebt niet altijd alles mee, maar de kleine pluspunten die we bereiken geven voldoening.”

Wat betreft het praten met ongestapte woorden worden de kinderen ervan doordrongen dat het geen zijn heeft. Ook vechtpartijen onderling komen nauwelijks meer voor, omdat de kinderen wordt geleerd problemen op een andere manier aan te pakken en te lossen.

„Juf Jackie: „Omdat ik elke dag met de kinderen bezig ben en heel veel tegen ze praat, merk ik hun vorderingen pas als we ergens naar toe zijn geweest en zie hoe netjes ze zich gedragen, dat ze het wel weten. Op zo'n moment ben ik dan ook heel trots.” Geprobeerd wordt de kinderen zo veel als mogelijk de normen en waarden van het leven bij te brengen, zodat ze er later de vruchten van kunnen plukken. Jackie: „We zijn heel streng en als we ze een keer hard hebben aangepakt, denk je dat je ze nooit meer terug zal zien. Maar de volgende dag zijn ze er prompt weer. Zelfs als het heel hard regent, blijven ze niet weg, ze willen geen dag missen.”

Ik heb hier een strak schema”, zegt Jacqueline Martinez, Juf Jackie, zoals ze liefkozend door de kinderen genoemd wordt. En dat blijkt ook als een moeder zich spontaan komt melden dat ze een surprise van een half uur heeft voor de kleintjes. Figuren maken met ballonnen. Juf Jackie is een beetje bezorgd dat ze in tijdnood zal komen, omdat ze alles van tevoren voorbereid en niet van verrassingen in haar schema houdt, maar vindt het tenslotte erg leuk voor de kinderen en stemt toe.

Na eerst nog haar ferme stem te hebben gebruikt om orders te geven en de grotere kinderen lokaal verlaten om buiten op het veld hun wedstrijd te vervolgen, kunnen we even praten. „Iemand anders neemt nu even voor me waar, anders had ik nu samen met de kinderen buiten op het veld een balletje staan gooien”, verontschuldigt ze zich.

Jacqueline Martinez is gepensioneerd lerares, maar nog in dienst. Bovendien is ze al vijf jaar als coördinator aan de opvang verbonden, die al ongeveer tien jaar bestaat. De Naschoolse Opvang Rooi Santu is onderdeel van de Fundashon Adelanto Rooi Santu (Fars), onder voorzitterschap van Henri Suares. Fars behelst de Naschoolse Opvang, wordt op prijs gesteld en goed betaald.

De opvang is van maandag tot en met vrijdag open van half twee tot half zes en behelst veel meer dan men zou vermoeden. Na school wordt het 'Huiswerk Plus' verzorgd, tussen twee en vier uur 's middags. Van vier tot half zes zijn er activiteiten voor de kinderen om wat te ontspannen, zoals sport, handenarbeid, hapjes maken, tekenen en schilderen.

De Fars valt samen met vijf andere instellingen voor kinderopvang onder de Amfo. De vijf andere zijn: Kilmpop, Fundashon Kristal, Mahuma, Buena Vista en Wishi Marchena. Bij al deze instellingen werd vorig jaar 'Huiswerk Plus' geïntroduceerd, om op een bredere basis te kunnen helpen dan alleen maar huiswerkbegeleiding. Het socia-

kinderen in de leeftijd van 4 tot 12 jaar. De meesten komen uit onvolledige families, zijn minder bedeeld, maar hebben allemaal werkende ouder(s). Juf Jackie: „Eigenlijk krijgen we maar voor 60 kinderen financiering, maar voor 60 kunnen eten en doen, kunnen 68 dat ook.”

De kinderen van de opvang betalen geen schoolgeld, maar wel tien gulden contributie per maand. Niet alle ouders kunnen zich dat veroorloven. Daar is alle begrip voor, maar er wordt toch van hen vereist dat aan de contributie wordt voldaan, want van het weinige geld krijgen de kinderen veel terug. De contributie wordt gespaard om in de vakantieperiode uitstapjes en andere activiteiten te kunnen verzorgen. Ook als er zich een tekort mocht voordoen, wordt er van die ouders gebruik gemaakt. De Amfo financiert en vult ook aan in de vakantieperiode voor het vakantieplan, dat elk jaar een opvoedkundig thema heeft, maar door de contributie te sparen kan er meer worden gedaan met de kinderen en probeert de opvang daarin zelfstandig te zijn. Natuurlijk zijn spontane giften afgezien van het tientje per kind per maand welkom. Er mag door de opvanginstelling niet direct om geld gevraagd worden, maar wat er via giften binnenkomt, wordt op prijs gesteld en goed betaald.

„En”, vertelt ze er trots bij, „het afgelopen schooljaar zijn maar vier van de 68 kinderen van de opvang niet overgegaan op school.” Van deze vier moeten er twee naar een speciale school. Ook werkt de Naschoolse Opvang nauw samen met de scholen van de kinderen en de resultaten worden samen besproken.

„En”, vertelt ze er trots bij, „het afgelopen schooljaar zijn maar vier van de 68 kinderen van de opvang niet overgegaan op school.” Van deze vier moeten er twee naar een speciale school. Ook werkt de Naschoolse Opvang nauw samen met de scholen van de kinderen en de resultaten worden samen besproken.

„En”, vertelt ze er trots bij, „het afgelopen schooljaar zijn maar vier van de 68 kinderen van de opvang niet overgegaan op school.” Van deze vier moeten er twee naar een speciale school. Ook werkt de Naschoolse Opvang nauw samen met de scholen van de kinderen en de resultaten worden samen besproken.

motioneel gedeelte krijgt nu ook de aandacht. Een remedial teacher en een sociaal werker zijn dagelijks op de opvang aanwezig, om de problemen die zich voordoen aan te pakken en te bespreken met het zorgteam en er een oplossing voor te vinden.

Het zorgteam staat achter het hele gebeuren dat hulp biedt aan de kinderen en aan de ouders die dat nodig hebben. Het eerste jaar was het even wennen en werd er van alles aan gedaan om de ouders te helpen de hulp te accepteren, omdat over het algemeen de Antilliaan het niet toestaat dat je te dicht bij de thuisproblemen komt. Dat wordt door het zorgteam anders gezien, dat juist wil weten waarom. Doel is het kind te helpen. Door het probleem aan te pakken en er samen met de ouders een oplossing voor te vinden hoeft het kind niet langer in dezelfde vicieuze cirkel te blijven hangen.

Gelukkig zijn er intussen wel ouders bij die het goed hebben ervaren en die hebben geaccepteerd en van de hulp gebruik maken. Doordat alle ouders van de kinderen in de opvang werken, krijgen ze de kinderen vaak alleen en zijn ze al vroeg zelfstandig in negatieve zin en is de hulp juist daarom zo belangrijk voor hen.

Juf Jackie: „We zijn als opvang zelfs verder dan de reguliere school. Omdat ik ook op school sta, kan ik het verschil zien en dat het heel hard nodig is dat elke school dit systeem toepast. Helemaal wat niet door de overheid veroorzaakt. Maar omdat wij een stichting zijn, kunnen wij het wel doen. We hebben aangegeven dat we de hulp hard nodig hebben en hebben dat kunnen antwoorden door gedurende het hele jaar formulieren in te vullen en de kinderen te toetsen en te testen.”

„En”, vertelt ze er trots bij, „het afgelopen schooljaar zijn maar vier van de 68 kinderen van de opvang niet overgegaan op school.” Van deze vier moeten er twee naar een speciale school. Ook werkt de Naschoolse Opvang nauw samen met de scholen van de kinderen en de resultaten worden samen besproken.

Figuren maken van ballonnen.

De ervaring leert dat de dagelijkse aanwezigheid van de remedial teacher en een sociaal werker heel goed werkt. De kinderen krijgen veel meer hulp en de ouders worden erbij betrokken. Die moeten een zorgcontract tekenen dat ze hun kinderen zullen begeleiding. Ze worden op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen van het kind.

Er worden ook ouderavonden verzorgd. In het begin lukte het niet de ouders ernaartoe te halen en heeft Juf Jackie een plan bedacht dat perfect werkt. Omdat Antilliaanen van eten houden, stuurde ze een rondschrijven naar de ouders dat er een ouderavond zou zijn met een afloop een buffet. Op die manier wilde ze proberen het aantrekkelijk te maken de ouders naar de besprekingen over hun kinderen te krijgen. En het hielp. Alle ouders waren present. En sindsdien is iedereen er, want na afloop van de besprekingen is er nu stevast een drankje en een hapje.

Gedurende het schooljaar worden er geen uitstapjes gemaakt, dat gebeurt alleen in de vakantieperiode. Dan wordt er twee weken lang in juli een vakantieplan

met een thema verzorgd. Geen huiswerk, maar elke dag activiteiten rond het thema en ook leerzame uitstapjes naar plekken met een educatief karakter. Gezien, maar ook educatie komt op die manier aan de orde.

Om de leeftijdsgroepen te

kunnen onderscheiden heeft elke groep een eigen kleur T-shirt. We zien paarse, blauwe, gele en groene. Ook heeft elke groep een eigen naam. Paars (leeftijd 4-5) Grupo Felisdat; Blauw (6-7 jaar) Grupo Amor; Geel (8-9 jaar) Grupo Respet en Groen (10-12

jaar) Grupo Sonrisa. De beginletters van elke groep vormen samen de naam Fars, waar de Naschoolse Opvang onder valt.

Dit jaar werden in de vakantie, het verkeerspark en de dieren- tuintuin bezocht. Op het veld bij de opvang waren dagelijks wedstrij-

den. Er werden schilderijtjes gemaakt, waarvan elke groep een opdracht had. Ook werden er heerlijke hapjes bereid door de kinderen, waar schrift van mocht proeven en waar aan het eind van de dag van gesmuld kon worden. Aan het eind van de va-

kantieweek was er voor de ouders een expo van de zelfgemaakte schilderijtjes en kregen alle kinderen een certificaat uitgereikt en enkele cadeautjes. Ter feestelijke afsluiting van het Vakantieplan gingen ze op stap met de Paranda bus.

Frank Leito

Frank Leito, beheerder van het gebouw van het 'Sentro di barrio Rooi Santu' maakte de eerste keer dat we hem ontmoetten indruk op ons: een man met een agenda die zich ook stipt aan z'n afspraken houdt. We vertelden Frank dat we het bedrag van de collecte waar we om hadden gevraagd, in plaats van bloemen of kransen bij de uitvaart van Norbert Hendrikse, luiden doneren aan de opvang van Rooi Santu. Hij opperde spontaan om het van de Naschoolse Opvang Rooi Santu.

Frank is in z'n vrije tijd altijd vergezeld van z'n zoon en diens vriendjes uit de buurt Rooi Santu. Ze noemen hem amicaal, maar met respect, gewoon bij de voornaam. Hij beschouwt ze als z'n eigen kinderen en neemt ze ook

onder z'n hoede en overall mee naartoe. Als hij klusjes heeft, mogen ze meehelpen. Dat doen ze al van kleins af aan en leerden op die manier spelenderwijs van hem. Op rustige en geduldige manier praat hij toe en ze legt uit, maar volgt daarna hun advies ook stipt op, als het een ingewikkelde klus betreft, die zij beter doorzien.

De jongens van ongeveer 15 jaar oud komen al van kleins af aan bij hem aan huis. Op een goede dag kwam hij thuis van

z'n werk en trof ze allemaal aan, drummend op witte emmers. Op dat moment dromt het tot hem door dat hij daar iets aan moest gaan doen. Hij benaderde verschillende sponsoren en lukte hem aan de hele drumband aan instrumenten toeला. Ook de benadering is belangrijk voor hem, want als een jongeman komt solliciteren en hem aanspreekt met een sigaret in de mond of hand, is hij bij voorbaat afgewezen.

z'n werk en trof ze allemaal aan, drummend op witte emmers. Op dat moment dromt het tot hem door dat hij daar iets aan moest gaan doen. Hij benaderde verschillende sponsoren en lukte hem aan de hele drumband aan instrumenten toeला. Ook de benadering is belangrijk voor hem, want als een jongeman komt solliciteren en hem aanspreekt met een sigaret in de mond of hand, is hij bij voorbaat afgewezen.

z'n werk en trof ze allemaal aan, drummend op witte emmers. Op dat moment dromt het tot hem door dat hij daar iets aan moest gaan doen. Hij benaderde verschillende sponsoren en lukte hem aan de hele drumband aan instrumenten toeला. Ook de benadering is belangrijk voor hem, want als een jongeman komt solliciteren en hem aanspreekt met een sigaret in de mond of hand, is hij bij voorbaat afgewezen.